

Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je na ruku'u i na sedždi puno izgovarao:

"Subhanekellahumme rabbena ve bi hamdike, Allahumme igfir li (Slavljen neka si Ti Gospodaru naš, i Tebi pripada svaka hvala, Allahu moj oprosti mi)."

Prenosi se da je Aiša, radijallahu 'anha, govorila: "Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nakon što je objavljena sura: 'Iza džae nasrullahi vel-feth', nikada nije klanjao, a da nije učio: 'Subhanekellahumme rabbena ve bi hamdike, Allahumme igfir li.'" U drugoj verziji stoji: "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je na ruku'u i na sedždi puno izgovarao: 'Subhanekellahumme rabbena ve bi hamdike, Allahumme igfir li (Slavljen neka si Ti Gospodaru naš, i Tebi pripada svaka hvala, Allahu moj oprosti mi).'"

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

U ovoj predaji Aiša, radijallahu 'anha, spominje da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nakon objave sure En-Nasr, kada je vidio znak te pobjede, i oslobodio Mekku, požurio da sprovede tu Allahovu naredbu, pa bi mnogo učio: "Subhanekellahumme ve bi hamdike, Allahumagfir li." Ove riječi sadrže negiranje svake mahane od Allaha Uzvišenog, hvaljenje Allaha, a na kraju se u njima traži oprost grijeha od Allaha. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nakon toga, nije klanjao nijedan namaz, bilo da je obavezni ili dobrovoljni, a da nije ove riječi učio na ruku'u i na sedždi. Ova sura je bila naznaka da će Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, uskoro preseliti sa ovoga svijeta.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/5212>

